

Dosarul nr.1a-1328/23
nr. 1-23047713-02-1a-21072023

DECIZIE

08 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător
judecători

Spoială Alexandru
Băbălău Denis
Gîrbu Silvia

examinând, în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-800/2023 din 29 iunie 2023, privind condamnarea lui

Tocarjevschi Ruslan *****, a.n.*****, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.***** 9, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, supus militar, concubinaj, fără persoane la întreținere, angajat în câmpul muncii, posedă limba în care se desfășoară procesul, anterior necondamnat

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Codul penal și art.326 alin.(1) Codul penal,

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 31 martie 2023 – 29 iunie 2023, în instanța de recurs: 21 iulie 2023 – 08 noiembrie 2023.

Procedura de citare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate, Colegiul penal –

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-800/2023 din 29 iunie 2023 a fost hotărât: 1) Tocarjevschi Ruslan ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(1) și art.326 alin.(1) Codul penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, i se stabilește pedeapsa după cu urmează: în baza art.326 alin.(1) Codul penal (episodul din august 2020), cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1500 (una mie cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 75 000 (șaptezeci și cinci

mii) lei și în baza art.326 alin.(1) Codul penal (episodul din octombrie 2020), cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1500 (una mie cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 75 000 (șaptezeci și cinci mii) lei. 2) în conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, se stabilește lui Tocarjevschi Ruslan ***** pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie 100 000 (una sută mii) lei. 3) în conformitate cu art.64 alin.(3¹) din Codul penal, se explică lui Tocarjevschi Ruslan că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral. 4) se respinge solicitarea procurorului cu privire la aplicarea în privința lui Tocarjevschi Ruslan a pedepsei complimentare, în temeiul art.65 alin.(3) Cod penal. 5) se aplică în privința Tocarjevschi Ruslan măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței. 6) se supune confiscării speciale în folosul statului suma de 1050 (una mie cinci zeci) euro, echivalentul a 20 806 (douăzeci mii opt sute șase) lei și 50 bani, utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, din contul lui Tocarjevschi Ruslan, în proprietatea statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Tocarjevschi Ruslan ***** în perioada lunii august 2020, data exactă nu a fost posibil de stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând cu intenție directă, urmărind scopul obținerii pentru sine a unor bunuri ce nu i se cuvin, aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău, în urma unor convorbiri pe care le-a avut cu Costachi Nicolae Alexandru, cu privire la intenția acestuia de a avea studii liceale și de a obține diploma de bacalaureat, susținând față de ultimul că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Ministerului Educației, responsabili de organizarea examenelor, eliberarea și perfectarea diplomelor de bacalaureat, care în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) din Codul penal au calitatea de persoane publice, a pretins de la ultimul, pentru sine, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 450 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 8842,5 lei MD, invocând că ar putea să faciliteze obținerea de către acesta a diplomei de bacalaureat. Ulterior, tot în perioada lunii august 2020, data exactă nu a fost posibil de stabilit, Tocarjevschi Ruslan, continuând realizarea intenției sale infracționale, aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău, în cadrul unei întâlniri pe care a avut-o cu Costachi Nicolae, a primit de la ultimul mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 450 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 8842,5 lei MD, pe care le a pretins anterior, invocând că contra sumei de bani menționate ar putea să faciliteze obținerea de către acesta a diplomei de bacalaureat, iar mijloacele bănești sunt necesare pentru influențarea persoanelor publice din cadrul Ministerului Educației să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale și anume, să elibereze pe numele său Diplomă de absolvire

a studiilor liceale și de bacalaureat, fără ca ultimul să frecventeze orele și să susțină examenele necesare. **Tot el**, în perioada lunii octombrie 2020, data exactă nu a fost posibil de stabilit, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând cu aceeași intenție infracțională și urmărind același scop, aflându-se în mun. Chișinău, în cadrul unei convorbiri pe care a avut-o cu Neamțu Vasile Iurii, în cadrul căreia ultimul i-a comunicat că nu a reușit să susțină proba teoretică pentru obținerea permisului de conducere de categoria „B”, susținând față de ultimul, că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto al Agenției Servicii Publice, responsabili de examinarea conducătorilor auto, eliberarea și perfectarea permiselor de conducere, care în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(2) din Codul penal au calitatea de persoane publice, a pretins de la ultimul, pentru sine, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 600 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 11964 lei MD, invocând că ar putea să faciliteze obținerea de către acesta a permisului de conducere de categoria „B”. Ulterior, tot în perioada lunii octombrie 2020, data exactă nu a fost posibil de stabilit, Tocarjevschi Ruslan, continuând realizarea intenției sale infracționale, aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău, în cadrul unei întâlniri pe care a avut-o cu Neamțu Vasile, a primit de la ultimul, pentru sine, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 600 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 11964 lei MD, pe care le-a pretins anterior, invocând că contra sumei de bani menționate ar putea să faciliteze obținerea de către acesta a permisului de conducere de categoria „B”, iar mijloacele bănești sunt necesare pentru influențarea persoanelor publice din cadrul Agenției Servicii Publice, pentru a-i face pe ultimii să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume, de a atribui calificativul ”admis” la susținerea probelor teoretice și practice pentru obținerea de către Neamțu Vasile, a permisului de conducere de categoria „B”.

3. Astfel, acțiunile lui Tocarjevschi Ruslan au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art.326 alin.(1) Codul penal, *traficul de influență, adică pretinderea și primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite* și în baza art.326 alin.(1) Codul penal, *traficul de influență, adică pretinderea și primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*.

4. Nefiind de-acord cu sentința respectivă, procurorul a depus recurs prin care solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29.06.2023, pronunțarea în privința inculpatului Tocarjevschi Ruslan ***** a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, conform

prevederilor art.65 alin.(3) Codul penal, a-1 priva pe Tocarjevschi Ruslan ***** de dreptul de a exercita funcții publice în sensul prevăzut la art.123 alin.(2) și (3) din Codul penal, pe un termen de 3 ani.

5. În motivarea recursului a invocat, că sentința primei instanțe este nefondată sub aspectul pedepsei prea blânde aplicate față de inculpatul Tocarjevschi Ruslan, prin neaplicarea pedepsei complimentare, potrivit prevederilor art.65 alin.(3) Codul penal, întrucât nu corespunde prevederilor art.75 Codul penal de individualizare a pedepsei, circumstanțelor comiterii infracțiunii și gradului pericolului social. Astfel, prima instanță a concluzionat precum că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă fără aplicarea pedepsei complimentare or, acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe, care ar justifica aplicarea pedepsei complimentare și nu motivează în nici un mod solicitarea înaintată. În această ordine de idei menționează recurentul precum că concluzia instanței de judecată este neîntemeiată și contravine materialelor cauzei, or procurorul în dezbaterile judiciare sa expus asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrarea ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată, inclusiv și necesitatea aplicării prevederilor art.65 alin.(3) Codul penal, or inculpatul a comis faptele imputate în timpul exercitării obligațiilor de serviciu. În susținerea poziției sale, apărătorul specifică că neaplicarea prevederilor art.65 alin.(3) Codul penal, de către instanța de judecată au fost greșit apreciate circumstanțele comiterii infracțiunii și în consecință a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, în coraport cu circumstanțele cazului. Astfel, prima instanță la aplicarea pedepsei penale inculpatului Tocarjevschi Ruslan nu a ținut cont de faptul, că infracțiunea comisă de către Tocarjevschi Ruslan a fost săvârșită de către aceasta fiind persoană publică și anume fiind angajat în calitate de inspector superior al IGP al MAI, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, precum si de scopul pedepsei penale. Mai mult din declarațiile martorilor în cadrul celor 2 episoade săvârșite de inculpat aceștia susțineau că cunoșteau că este angajat al MAI si deci realizarea promisiunii o considerau una reală și existentă în virtutea funcției deținute de către acesta. În acest context este necesar de a menționa asupra inadmisibilități tolerării unor astfel de fapte și la aplicarea pedepsei acesteia urmează de luat în considerație și faptul că legea pena i are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, prin descurajarea pe viitor de comitere a unor asemenea fapte. Astfel instanța de judecată urmează să aplice o pedeapsă care ar avea drept efect abținerea de la comiterea unor asemenea infracțiuni și de către alte persoane. Totodată, remarcă recurentul precum că este necesar de aplicat față de Tocarjevschi Ruslan si pedeapsa complimentară, potrivit prevederilor art.65 alin. (3) Cod penal, cu privarea acesteia de dreptul de a exercita funcții publice în sensul prevăzut la art.123 alin.(2) și (3) din Codul penal care va extinde și efectele sancționării inculpatei pe o perioadă mai extinsă, ceea ce îi va determina revizuirea comportamentului și integrarea socială, cu renunțarea la săvârșirea infracțiunilor.

6. Conform art.447 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, *recursul se*

judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art.447 alin. (1) Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

7. Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursul procurorului cu menținerea sentinței din următoarele motive:

8. Conform art.437 alin.(1), pct. 1⁴) Codul procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

9. Conform art.448 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

10. Conform art.449 alin.(1) pct.1) lit.a), alin.(2) Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs respinge recursul ca fiind nefondat și menține hotărârea atacată. Adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art. 417 și 418, care se aplică în mod corespunzător.*

11. Colegiul penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art.364¹ Codul de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță. Colegiul penal remarcă că, recurentul prin recurs consideră sentința neîntemeiată numai în partea stabilirii pedepsei complimentare, iar, în privința vinovăției și calificării acțiunilor inculpatului Tocarjevschi Ruslan, sentința nu a fost contestată.

12. Instanța de recurs reține că, inculpatul Tocarjevschi Ruslan a săvârșit anume infracțiunea imputată, astfel, în instanța de recurs probe noi nu au fost prezentate, dar s-a solicitat o nouă apreciere a celor cercetate de către instanța de fond

pentru individualizarea pedepsei.

13. Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, art.75 Codul penal și ca urmare, acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Codul penal și art.326 alin.(1) Codul penal, reținând gravitatea infracțiunilor săvârșite, anterior nu a fost condamnat, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, a recunoscut fapta și a manifestat căință sinceră iar careva circumstanțe atenuante, conform art.76 Codul penal, a fost reținută, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii precum și circumstanțe, care ar agrava răspunderea penală a inculpatului, conform art.77 Codul penal, nu au fost stabilite, de persoana vinovatului care a recunoscut vinovăția și a contribuit la descoperirea infracțiunii, cauza fiind examinată în procedură simplificată.

14. La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importantă esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

15. Colegiul menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Astfel,

reieșind din cele menționate Colegiul penal consideră că instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art.7, 75, Codul penal, și totodată, corect a aplicat inculpatului Tocarjevschi Ruslan pedeapsa sub formă amendă în mărime de 2000 unități convenționale, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii care se califică ca fiind una mai puțin gravă, săvârșită cu intenție directă, de circumstanțele cauzei, de prezența circumstanțelor atenuante precum și a celor agravante, de personalitatea inculpatului care și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, anterior nu a fost condamnat.

16. În conformitate cu art.65 Codul penal, (1) *Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.* (2) *Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi stabilită de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani, iar în cazurile expres prevăzute în Partea specială a prezentului cod – pe un termen de la un an la 15 ani.* (3) *Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.* (4) *La aplicarea pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în calitate de pedeapsă complementară la amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, termenul ei se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii, iar la aplicarea ei în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale.*

17. Colegiul penal relevă că sancțiunea normei penale reglementată la art.326 alin.(1) Codul penal, prevede pedeapsa penală principală sub formă de amendă sau închisoare, însă în temeiul art.65 alin.(3) Codul penal, instanța de judecată poate aplica pedeapsa complementară-privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a Codului Penal, adică această cerință este un drept al instanței și nu o obligație.

18. Astfel, instanța de fond corect a conchis asupra lipsa necesității de a stabili pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa careva funcții sau de a exercita careva activitate în privința inculpatului Tocarjevschi Ruslan prevăzută de art.65 Codul penal, ținând cont de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite de către ultimul, de atitudinea ultimului față de cele săvârșite, de faptul că anterior nu a fost condamnat, se căiește sincer de cele comise. Colegiul penal

reține poziția primei instanțe care a statuat asupra neaplicării pedepsei complementare din motiv că pedeapsa principală stabilită de prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

19. Colegiul penal, reiterează că, scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, dar trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

20. Instanța de recurs notează că, este elocvent că pedeapsa penală reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Colegiul penal remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

21. În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*) Astfel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. La caz, urmează a fi preluate motivele de neaplicare a pedepsei complementare expuse în sentința de către instanța de fond.

22. Prin prisma celor enunțate, Colegiul Penal concluzionează că, argumentele invocate în cererea de recurs, sunt neîntemeiate și nu pot servi temei de admitere a recursului, motiv pentru care sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-800/2023 din 29 iunie 2023, urmează a fi menținută fără modificări.

23. În conformitate cu art.447, art.449 alin.(1), pct. 1), lit. a) Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E :

Se respinge recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoriei

Chişinău (sediul Buiucani) nr.1-800/2023 din 29 iunie 2023 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Spoială Alexandru

judecător

Băbălău Denis

judecător

Gîrbu Silvia